

(293) — Πρὸς τοὺς Ὀρμαίους τῆς Ἑλλάδος ὁ φιλόπατρις Ἐλευθεριάδης. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρὰ τῷ τυπογράφῳ Πογῶς Ἰωάννου ἐξ Ἀρμενίων, τῇ 4 Ὁκτωβρίου 1798, εἰς 4^ο.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Καὶ τὸ πατριωτικὸν φιλλάδιον τοῦτο ἐτυπώθη λαθραίως καὶ αὐτούμνως εἰς Παρισίους κατὰ τῆς κατὰ τὸν Γάλλων Ἑγκυρίου τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων, δημοσιευθεῖσης κατὰ διαταγὴν τοῦ Σουλτάνου, ἐν τῇ ὅποιᾳ εἶναι ἀξιοσκομείωτος ἡ ἐφέξης παρατήρησις τοῦ Πατριάρχου. Ὁ ἀρχέκακες καὶ πατηρὸς ὅμις ἐπενδησε τὸ ἔθνος τῷ Γαλλῶν, διὰ τὰ κολάση τὸ αὐθωπίκον γέτος.

(294) — Στοιχείων Μαθηματικῶν ἐκ παλαιῶν καὶ νεωτέρων συνεργανισθέντων ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου περὶ τὸν Ἀστραγανίου χυρίου Νικηφόρου, φιλοτέμω δὲ δαπάνῃ ἐκδοθέντων, διπλαὶ δωρεὰν διανέμωνται τοῖς ἐν τοῖς Ἑλληνομουσείοις φοιτῶσιν ὑπὸ τῶν τιμιωτάτων καὶ φιλογενῶν αὐταδελφῶν Ζωσιμᾶ. Ἐν Μόσχᾳ, ἐν τῷ τῆς Κοινότητος τυπογραφείῳ, παρὰ Ὀυδιγέρῳ καὶ Κλαυδίῳ, ἔτει 1798—1799. Τόμ. 3, εἰς 8^ο.

(295) — Θεοφράστου Χαρακτῆρες. Caractères de Théophraste. Paris, an VII (1799), εἰς 8^ο.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐκδότης καὶ μεταφραστὴς τοῦ χλασσικοῦ συγγράμματος τούτου εἰς τὴν Γαλλικὴν διάλεκτον εἶναι ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῆς, ὃστις τὸ ἐπροσφώνυσεν εἰς τοὺς πρὸ δλίγου ἐλευθερωθέντας ἀπὸ τὴν Ἐνετικὴν δουλείαν Ἐπτανησίους πολίτας.

(296) — Ὀρτορικὴ Πραγματεία, ἥτοι τῆς Ἐρμογένους τοῦ Ταρσέως, τοῦ κατ' ἔξοχὴν Τεχνικοῦ καλουμένου, Ὀρτορικῆς τέχνης ἐξήγησις, συνοψισθεῖσα μὲν ἐκ τῶν παλαιῶν καὶ διαφόρων ἔξηγητῶν, καὶ ὡς ἔνι ἀκριβέστατα φιλοκονθεῖσά τε καὶ ἐπεξεργασθεῖσα καὶ ἀναπληρωθεῖσα, τὰ ἐλλείποντα, ὑπὸ τοῦ ἐν Ἱερομονάχοις ἐλαχίστου Ἀθανασίου τοῦ Παρίου. Νῦν δὲ πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα τοῖς φιλολόγοις, προθιμίᾳ καὶ δαπάνῃ ἀδρᾶ τοῦ τιμιωτάτου καὶ τὰ μάλι-

στα φιλομούσου Μεσέρ Μιχέ Καράλη, ἀνδρὸς Χιοκολίτου, καὶ τὰ πρῶτα φέροντος τῶν εὐπατριδῶν. Διορθωθεῖσα μεθ' ὅστις οἶόν τε τῆς ἐπιμελείας παρὰ Σ. Β. Δ. τοῦ Φ. Φ. 'Ενετίησιν, αψυθ'. 1799. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ, εἰς 4^{ον}.

(297) — Χρυσοῦν Ἐγκόλπιον, ἦτος Κέβητος Θηβαίου Πίναξ καὶ Ἐπικτήτου Ἐγχειρίδιον. Μεταφρασθέντα ἐκ τῆς 'Ἐλληνικῆς εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς κοινοτέραν διάλεκτον μετά τινων σημειωμάτων, οἵς ἐν τέλει προσετέθη καὶ σχεδίασμα περὶ τῶν Καθηκόντων τῶν πιστευόντων τὴν Θείαν Ηρόνοιαν ὑπὸ Δημητρίου Νικολάου τοῦ Δαρβαρέως, καὶ ἐκδοθέντα ὑπὸ τοῦ αὐταδέλφου αὐτοῦ Ἰωάννου Νικολάου. 'Εν Βιένη, 1799. Τύποις Ἰωάννου Καρόλου Σχουενδέρου, εἰς 12^{ον}.

(298) — Βίος καὶ Κατορθώματα Κόμπτος Σωβάρωφ Φιμνίκου, ἐκείνου τοῦ Γενικοῦ Στρατάρχου τῶν δύο μεγίστων Λύτορων τοῦ Ρωσίας τε καὶ Γερμανίας, μεταφρασθεὶς ἐκ τῆς Γερμανικῆς τῇ Ἰταλικῇ φωνῇ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς 'Ἐλληνικὴν διάλεκτον παρὰ Ἰωάννου Μαρμαρούρη Αθηναίου. 'Εν Τεργεστίω, 1799. 'Εν τῇ τυπογραφίᾳ τῶν Πατέρων Ἀρμενίων τῶν Μεγιταριστῶν, εἰς 8^{ον}.

(299) — Ἐπιτομὴ Γραμματικῆς, ἔξηγηθεῖσα εἰς τὴν ἀπλῆν 'Ρωμαιικὴν διάλεκτον μὲ τὴν φράσειν εἰς τὸ Ἰταλικὸν, καὶ μετὰ τῆς προσθήκης οἰκιακοῦ τινὸς Λεξικοῦ, καὶ τινῶν πρὸς οἰκείους διαλόγων, παρὰ Δημητρίου Βενιέρη τύποις ἐκδοθεῖσα βοηθείᾳ τῶν ἐν Τριεστίῳ τιμίων πραγματευτῶν 'Ρωμαιίων. Πρώτη ἔκδοσις, ἀφιερώθεῖσα τῷ τιμιωτάτῳ κυρίῳ Κυριακῷ Κατράρῳ. 'Εν Τριεστίῳ, αψυθ'. 'Εν τῇ τυπογραφίᾳ Ἰωάννου Βαπτιστοῦ τοῦ Σπεραΐδο, εἰς 4^{ον} μικρόν.

(300) — Γραμματικὴ τῶν φιλοσοφικῶν ἐπιστημῶν, ἡ σύντομος ἀνάλυσις τῆς πειραματικῆς νεωτέρας φιλοσοφίας, κατ' ἔρωταπόκρισιν συγγραφεῖσα μὲν παρὰ τοῦ Ἀγγλου

Βενιαμίν Μαρτίνου, νῦν δὲ τὸ πρῶτον ἐκδοθεῖσα εἰς τὴν κοινὴν τῶν Ἑλλήνων διάλεκτον, καὶ μετὰ πλείστων σημειωμάτων ἐπαυξηθεῖσα παρὰ Ἀνθίμου Γαζῆ Ἀρχιμανδρίτου Θετταλομάγνητος ἀριερωθεῖσα τῇ τιμίᾳ ἀδελφότητι τῶν χυρίων Ζωσιμάδων. Ἐν Βιέννη. Παρὰ τῷ Φράντζ' Αντωνίῳ Σχραίμβλ. 1799. Τόμ. 2, εἰς 8^η.

(301) — Μανουὴλ Σ. Τενεδίσυ διατριβὴ εἰς Θουκυδίδην καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ιστορίας ἐκτομή. Ἐν Βιέννη. Παρὰ τῷ Φράντζ' Αντωνίῳ Σχραίμβλ. 1799, εἰς 8^η.

(302) — Γραμματικὴ Κωνσταντίνου Λασκάρεως, τοῦ Βυζαντίου, ἡ πάνυ ὀφελιμωτάτη καὶ ἀναγκαιοτάτη, νεώστι μετατυπωθεῖσα καὶ πλουτισθεῖσα μετ' αὐξήσεως τινῶν ὀνομάτων καὶ ἀνωμάλων ῥημάτων. Οἵς ἄπασι προσετέθησαν ἦδη καὶ Σχόλια τινὰ πρὸς μεῖζονα εὐχέρειαν καὶ ὀφέλειαν τοῖς εἰσαγωγικοῖς τῶν φιλομαθῶν νέων. Ἐν τῷ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως τυπογραφείῳ. ἔτε 1800, εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Περὶ τῆς Α'. ἐκδόσεως τῆς Γραμματικῆς ταύτην ἴδε τὸν Ἀριθ. 1 τοῦ παρόντος καταλόγου. ἐκδότης δὲ ταύτης εἶναι δὲ ίατροφιλόσοφος Βασίλειος. Μετετυπώθη δὲ ἐν Βενετίᾳ τὸ 1810 ἔτος παρὰ Πάνω Θεοδοσίου, ἐπιμελείᾳ Σπυρίδωνος Βλαντᾶ.

(303) — Παιδαγωγὸς, ἡ Πρακτικὴ Γραμματικὴ παρὰ Στεφάνου Κομμητᾶ, τοῦ ἐκ Φθίνης. Ἐν Βιέννη. Παρὰ τῷ Φράντζ' Αντωνίῳ Σχραίμβλ. αῷ. Χ. ΗΗΗ. 1800, εἰς 8^η.

(304) — Συμφοράν τε ὅλωσιν Μιωρέως καὶ ὅλλας ὑποθέσεις ἐνέχουσα στιχολογία· σύνθεμα Μάνθου Ἰωαννίτευ. αῷ. Ἐνετίησι. 1080. Παρὰ Πάνω Θεοδοσίου, εἰς 8^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μετετυπώθη τὸ 1814 παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ μὲ τὴν ψευδῆ ἐπιγραφήν· ἐκδυσις πρώτη.

(305) — Βιογραφία τοῦ Πασβαντόγλου, τριῶν τουτῶν

Πασιά τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, καὶ πληρεξουσίου ἀρχηγοῦ εἰς Βιδίνι καὶ ὅλον τὸ παραδούναβο· συλλεχθεῖσα ἀπὸ τὰ Γερμανικά. Ἐν Πέστη· τύποις Φραγκίσκου Πάτζου. 1800. εἰς 8^{ον}.

(306) — Βιογραφία τοῦ Μποναπάρτε ἀπὸ τὸ Γερμανικὸν εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπλῆν διάλεκτον. Ἐν Βούδφ. τύποις τοῦ Κωνσταντίνου Πανδιδακτηρίου. 1800. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τῆς παρούσης καὶ τῆς προηγειθείσης Βιογραφίας διαταφέαςτής ὄνομάζεται Κωνσταντίνος Γεώργιος Κουτζίκος.

(307) — Γραμματικὴ περιέχουσα τὰ ὄχτὼ μέρη τοῦ λόγου, συνταχθεῖσα καταλλήλως, καὶ φιλοπόνως καταγραφεῖσα παρὰ τοῦ ἐν διδασκάλοις ἐλαχίστου Δημητρίου Χ. Πολυζώη, τοῦ ἐκ Βρανιανῶν τῶν Ἀγράφων ἐτυπώθη δὲ δι’ ἀναλωμάτων τοῦ αὐτοῦ, εἰς χρῆσιν τῶν πρωτοπείρων παίδων, ἐπὶ εὐχερεστέρᾳ καταλήψει τῶν ὄχτὼ τοῦ λόγου μερῶν. Ἐν Βιέννη, φ. 1800. Παρὰ τῷ Φράντζ Αντωνίῳ Σχραίμβλ. εἰς 8^{ον}.

(308) — Παιδαγωγία, περιέχουσα πάνυ ὠφελίμους νοοθεοίας τε καὶ οἶον δὴ κανόνας περὶ τοῦ πῶς δεῖ ἀνατρέψεισθαι τὰ παιδία· συντεθεῖσα μὲν παρὰ τοῦ ἐν Ἱεροδιδασκάλοις ἀρίστου χυρίου Γαβριὴλ Καλλονᾶ, τοῦ ἐξ Ἀνδρου μεθ' ὅστις δὲ πλείστης ἐπιμελείας διορθωθεῖσα καὶ νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα, παρὰ Ἰγνατίου Ἀρχιμανδρίτου, καὶ Γεωργίου Καλλονᾶ τῶν αὐταδέλφων. Ἐν Βιέννη· παρὰ τῷ Φράντζ Αντωνίῳ Σχραίμβλ, 1800, εἰς 8^{ον}.

(309) — Φιλοθέου Πάρεργα. Νῦν πρῶτον τυπωθέντα. Ἐν Βιέννη. Παρὰ τῷ Φράντζ Αντωνίῳ Σχραίμβλ. 1800, εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Συγγραφεὺς τοῦ ἀνωνύμου, πονήματος τούτου εἶναι ὁ σοφὸς Ἰωάννης Νικόλαος Μαυροκορδάτος, ἡγεμῶν Οὐγγροβλαχίας. Ὁ ἐκδοὺς τοῦτο Γρηγόριος Κωνσταντᾶς μᾶς λέγει ἐν τῷ Προοιμίῳ, δτὶ τὸ ἀντέγραψεν ἐκ χειρογράφου σωζομένου

ἐν Βισκούρεστίω, καὶ ἔχοντος πολλὰς τοῦ συγγραφέως ἴδιοχείρους διορθώσεις. Σώζεται δὲ καὶ ἐν τῇ τῶν Παρισίων δημοσίᾳ Βιβλιοθήκη χειρόγραφον τῶν τοῦ Φιλοθίου Πάρεργων, πληρέστερον τοῦ ἐκδεδημένου, περὶ τοῦ ὅποιον ὁ Ἀβρέχ Βιγνώνιος (l'Abbé Bignon) Βιβλιοθήκης; τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας Λουδοβίκου ΙΕ'. γράφων (τὸ 1720) πέδες τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβυτον τῆς Α. Μ. Μαρκέζιου Μπονάκ, λέγει τὰ ἐφεξῆς· «Μένω ύπόχρεως εἰς τὴν Ἐξοχότητά σας διὰ τὸ χειρόγραφον, τὸ ἐπιγραφόμενον Φιλοθέου Πάρεργα, ὃπερ ἐλαθον συνάμα τῇ ἐπιστολῇ σας, καὶ τὸ ὅποιον σῆμερον κατέγει ἐντιμον θέσιν μεταξὺ τῶν χειρογράφων τῆς Βασιλικῆς Βιβλιοθήκης, εἰς τὴν ὅποιαν τὸ ἐδώρησα. Εἶναι νοοθετικὸν καὶ εὐάρεστον πόνημα. Ὁ συγγραφεὺς δεικνύει μέγαν νοῦν καὶ μεγίστην ἔξιν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εἰς διαφόρους γλώσσας ἀξιολόγων βιβλίων. Ἡ φράσις του εἶναι κομψὴ, αἱ περιγραφὲς ζωηραῖ, αἱ εἰκόνες τῶν ποδικόρων γενῶν εἰσὶν ὄμοιόταται καὶ πολὺ πλησιάζουσιν εἰς τὸ φυσικόν.» Ὁ Ἀρλέσιος (Harles) σχολιαστὴς καὶ ἐκδότης τῆς Ἐλλ. Βιβλ. τοῦ Φαΐρικον, ἐκλαθὼν τὸ ἐπίγειον ἀντὶ τοῦ κυριωνυμικοῦ, ἀπατηθεὶς βεβαίως ἐκ τῆς τοῦ πονηματος ἐπιγραφῆς, κατεχώρισε μεταξὺ τῶν διαφόρων συγγραφέων, τῶν ὄνομαζομένων Φιλοθέων, καὶ τὸν Φιλόθεον τοῦ Μιχαροκορδάτου, δν θεωρεῖ Βυζάντιον. «*Philothei CPOL. Parerga, scripta per Joannem Jonam Graecum, in Bibl. regis Galliae a. D. 1729. in cod. Harlei. v. cat. libr. MSS. bibl. Harlei. nr. 5616.*» ίδε *Bibl. Graeca*. Τόμ. XI, σελ. 518. Τίς δὲ οὗτος ὁ Ἑλληνο-Ιωάννης Ιωάννης, ὁ γράψας τὰ ὥρθέντα Πάρεργα, εἰς ἐμὲ εἶναι ἄγνωστον.

(310) — Διηγησις Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, περιέχουσα τὸν βίον αὐτοῦ, τοὺς πολέμους, τὰς ἀνδραγαθίας, τὰ κατορθώματα, τοὺς τόπους ὅποῦ περιώδευσε, ὅμοι δὲ καὶ τὸν θάνατον αὐτοῦ, καὶ ἄλλα πλεῖστα πάνυ περίεργα καὶ ὡραῖα. αὐτῷ. Ἐνετίησιν, 1800. Παρὰ Πάνω Θεοδοσίου. εἰς 12^{ον}.

(311) — Στοιχεῖα τῆς Ἀριθμητικῆς καὶ Ἀλγεβρῆς, ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ μεταφρασθέντα εἰς τὴν ἡμετέραν διάλεκτον ὑπό τινος φιλογενοῦς ὁμογενοῦς, οὐάριν τῶν ὁμογενῶν. Ιένη, ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Φίδλερ. ἐν ἔται 1800. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Συγγραφεὺς τοῦ ἐπιστημονικοῦ πονηματος εἰς -

του είναι διπεριώνυμος Μαθηματικός τῆς Γερμανίας 'Ε. Ιέρ. ος· δὲ αγώνυμος μεταρρχετής είναι δὲ Ἑλλην Ἰατρὸς Ζήσης Κάβρας.

(312) — Γνωμικὰ παλαιῶν τινων φιλοσόφων, ἐκ τῆς 'Ἑλληνικῆς εἰς τὴν ἀπλήν διάλεκτον μεταφρασθέντα. 'Ἐνετίησιν, 1800. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 12^{ον}.

(313) — Ἰπποκράτους περὶ ἀέρων, ὑδάτων καὶ τόπων Γαλλικαὶ μεταφρασθέντα μὲ σημειώσεις ὑπὸ Ἀδαμαντίου Κοροῦ, τῆς Ἰατρικῆς Δόκτωρος. De l'imprimerie de Baudé-lot Eberhart. Paris, l'an IX (1800). Τόμ. 2. εἰς 8^{ον}.

(314) — Γεωργίου 'Εξηνταβελόνη Χίου Ἰατροῦ Λογικὴ ή καὶ 'Ηθικὴ Πραγματεία, πρὸς διδασκαλίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. 'Ἐν Βιέννη, 1800. εἰς 12^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἀντέγραψε τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ βιβλίου τούτου ἐκ τῆς ἐφραζέτηδος ὁ Λόγιος 'Ερμῆς τοῦ 1811 ἔτους. Σ. λ. 356. 'Εκομένως ἄγνοῶ τ' ὄνομα τοῦ τυπογράφου.

(315) — 'Ο Ἀνταποκριτής Τεργεστίου, ἦτοι Γραφαὶ διδαχτικαὶ τοῦ ἐμπορίου, ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς 'Ἑλληνικὴν διάλεκτον παρὰ Ἰωάννου Μαρμαροτούρη 'Αθηναίου. 'Ἐν Τεργέστῃ, 1800. ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τῶν Πατέρων Ἀρμενίων. εἰς 8^{ον}.

(316) — Ἀσμα Πολεμιστήριον τῶν ἐν Αἴγυπτῳ πέρι ἐλευθερίας μαχομένων Γραικῶν. 'Ἐν τῇ κατ' Αἴγυπτον ἐλληνικῇ τυπογραφίᾳ. φιλ. εἰς 12^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ φυλλάδιον τοῦτο σύγχειται ἐκ 16 σελίδων, καὶ ἐτυπώθη ἐν Παρισίοις συνάμα τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει, ἥτις ἔπειται εἰς τὸ 'Ἑλληνικὸν ἀσμα, τοῦ δποίου αἱ στροφαὶ είναι ἐννέα τὸν ἀριθμόν. 'Ο μὲν τελευταῖς στίχος ἐκάστης στροφῆς είναι· Ζήτω γη ἐλευθερία· οἱ δὲ στίχοι τῆς πρώτης στροφῆς είναι οἱ ἐφεξῆς·

Φίλοι μου συμπατριῶται,
Δοῦλοι νάμεθα ως πότε
Τῶν ἀχρείων Μουσουλμάνων,
Τῆς Ἑλλάδος τῶν τυράννων;

Ἐκδικήσεως ἡ ὥρα

Ἐφθασεν, ω̄ φίλοι, τώρα

Τὸ ἀσμα τοῦτο, μετατυπωθὲν εἰς τὸ τέλος τοῦ συλλαβίου, ἐπιγραφούμενου Σ.Ι.πισμ. 'Ελληνοσωτήριον, καὶ ἐκδοθέντος περὶ τὰς χρχὰς τοῦ 1821 ἔτους, ἦτον εἰς τὰ χείλη ὅλων τῶν 'Ελλήνων καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος. Ἄδεται δὲ, δτι εἶναι ποίημα τοῦ αὐτού μου Φῆγα τοῦ Φεραίου.

(317) — Πορτολάνος, ἦτοι βιβλίον ὃποῦ περιέχει τοὺς λιμένας τῆς Θυλάσσης, τὸ διάστημα ὃποῦ εἶναι ἀπὸ τόπου εἰς τόπου, καὶ ἄλλα πολλὰ, χρήσιμα εἰς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν. Οἱς προσετέθη ἐν τῷ τελει καὶ Πίναξ ὃποῦ ἔρμηνετ τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀριθμούς. Ἐνετίσται. Μαρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ, εἰς 4^η.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἐτυπώθη κατὰ πρῶτον τὸ 1729 ἔτος παρὰ Νικολάῳ τῷ Σάρω, ω̄ς εἶδαμεν ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ, ἀριθ. 89 τοῦ παρόντος καταλόγου. Ἐπειδὴ δὲ ὁ τυπογράφος Γλυκεὺς, παρέλειψεν ἐν τῷ προμετωπίῳ τὴν γρονιολογίαν τῆς μετατυπώσεως ταύτης, ἦτις βεβαίως ἔλαβε χώραν περὶ τὰ τέλη τῆς παρούσης ἐκατονταετερίδης, ἢ περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς δεκάτης ἐννάτης, ἐγὼ ἐνόψισα κατάλληλον νὰ τὴν καταγράψω ἐνταῦθα. 'Ο Συγγραφεὺς δὲ τοῦ πονήματος τούτου ὀνομάζετο Δημήτριος Τάγιας, καὶ ἔζη περὶ τὰ μέσα τῆς δεκάτης ἐκτης ἐκατονταετερίδος, ω̄ς ἔξαγεται ἀπὸ στίχους τινὰς τοῦ διόνου εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πονήματός του.

(318) — "Ἄτλας ἡ χάρτης, περιέχων καθολικούς γεωγραφικούς πίνακας τῆς ὑδρογείου σφαίρας κατά τε τὴν ὁρθὴν παράλληλον καὶ πλαγίαν αὐτῆς θέσιν, τὴν τε παραλληλόγραμμον καὶ ἀλλοιότροπον γενικὴν καταγραφὴν τῆς ὑδρογείου σφαίρας, καὶ ἡμικύκλιον. Περιέχων παλαιῶν Ἰονίων ὀνομασίας κατὰς Διονύσιον τὸν Περιηγητὴν, καὶ μερικὸν Πίνακα τῆς Βλαχίας, πρὸς δὲ τὰ τε συστήματα καὶ τὰς σφαίρας καὶ τοὺς πλανῆτας καὶ σχήματ' ἄλλα, τὰς τῆς σφαίρας θέσεις δεικνύοντα καὶ τοὺς ἀνέμους, καὶ ἄλλα πολλὰ, πρὸς γενικὴν εἴδησιν γεωγραφίας καὶ ἀστρο-

μίας συντείνοντα, πονηθεὶς χάριν τῶν φιλομαθῶν ὑπὸ Γεωργίου, υἱοῦ τοῦ ἐνδοξοτάτου ἀρχοντος μεγάλου Βερνίκου 'Ραδουκάνου Γολεσάου, οὗ καὶ ἀναλώμασι τύποις ἐξεδόθη.

αὐτ. ἐν Βιέννῃ.

(319) — Πίνακας γεωγραφικὸς τῆς 'Ελλάδος μὲ τὰ παλαιὰ καὶ νέα ὄνοματα ὑπὸ Α. Α. Γαζῆ Μηλιώτου, καὶ ἐκδοθεὶς παρὰ Φρανσοῦ Μύλλερ. 'Αφιερωθεὶς τῷ γένει τῶν 'Ελλήνων, 1800. 'Ἐν Βιέννῃ ἐχαράχθη παρὰ τοῦ Φρανσοῦ Μύλλερ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΤΗΣ ΙΩΝΗΣ ΠΕΤΣΙΟΥ